

VIITORUL ROL

AIMÉE IACOBESCU

Elevă a profesorilor Beate Fredanov și Octavian Cotescu, Aimée Iacobescu, șefa promoției 1968, a fost repartizată direct la Teatrul Național, debutând cu rolul Silvia în piesa Sidoniei Drăgușanu, *Jocul adevărului*. Dar, tinăra actriță și-a croit destul de greu drumul în teatru, fiind distribuită mai ales în dubluri, sau în roluri de travestii... Disciplinată și înțeleaptă, ea a știut să folosească toate prilejurile pentru a acumula experiență, pentru a se face utilă colectivului. Din fișa ei de roluri, reținem: *Valentina (Surorile Boga, de Horia Lovinescu)*; *Aristița și Luluța (Coana Chirița)*; *Decebal (Titanic-vals) de Tudor Mușatescu*; *Sheila (Un fluture pe lampă, de Paul Everac)*; *Catrina (Căruța cu paiațe, de Mircea Ștefănescu)*; *Ducele de York (Richard al III-lea, de Shakespeare)*; *Odille (Cavoul de familie, de Pierre Chesnot)*. Ingenuă de comedie,

Aimée Iacobescu și-a păstrat nealterate prospețimea, capacitatea de comunicare, suplețea și grația. Ea și-a demonstrat calitățile mai ales pe ecran, filmul oferindu-i cu mai multă generozitate personaje prin care să se poată defini ca actriță. Emisiunile de varietăți și de versuri ale televiziunii i-au adus succes și popularitate. „Publicul care m-a văzut pe marile și pe micul ecran vine să mă vadă și la teatru — mărturisește Aimée Iacobescu —, dar, ori de câte ori am ocazia să mă recomand, îmi place să spun că sint actriță la Teatrul Național, și nu vedetă de film“.

În *Vlaicu-Vodă*, de A. Davila, Aimée Iacobescu va interpreta rolul Ancăi. Regia: Mihai Berechet.

„Momentele mai importante, în evoluția mea, au fost și sint întâlnirile cu regizorii Mihai Berechet și Horea Popescu; fiecare în felul său, mi-au oferit premisele pentru a înscrie ceea ce realizez în perspectiva unei cariere artistice.

În lectura regizorală a lui Mihai Berechet, Anca se va contura ca o personalitate surprinzătoare, vie, autentică din punct de vedere psihologic. Deși rolul, după cum se știe, nu se numără printre marile partituri, încerc să fructific toate sugestiile regizorului. Potrivit acestora, Anca mea va contrazice interpretările romantice: ea va manifesta capacitatea de a înțelege, în întreaga lor complexitate, relațiile de la Curtea domnească, și hotărârea de a se opune unei puteri care nu cunoaște nici un fel de legi morale. Astfel, Anca este o voce distinctă, cu rezonanță proprie, în structura dramei; în locul copilei supuse, apare o tinăra femeie care luptă pentru dragostea ei, cu toate mijloacele, atita vreme cât e convinsă că are de partea sa dreptatea și adevărul. Sacrificiul — renunțarea la Mircea — e cu atât mai dureros cu cât dilema tragică în care e pusă a fost rezolvată, în acest sens, în propria ei conștiință; deci, nu cedează unei presiuni din afară, ca victimă resemnată, ci refuză, cu prețul fericirii, compromisul.“

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

Un bărbat și mai multe femei va fi și ultima premieră a acestei stagiuni la Teatrul „Ion Vasilescu“, în regia lui Bogdan Berciu. ● Valeriu Anania este prezent în librării cu volumele de teatru „Greul pământului“, cuprinzând piesele sale mai vechi sau mai noi. ● Ultimele spectacole ale a

cestei stagiuni, aflate în pregătire la Teatrul Dramatic din Constanța: *Mielul turbat, de Aurel Baranga (regia, Ion Mazimilian, scenografia, Aurel Florea)*; *Intre etaje, de Dumitru Solomon (regia, Romel Stănciugel, scenografia, Eugenia Tărășescu-Jianu)*; în premieră, *Beția* de Paul Everac (re-

gia, Dominic Dembinski, scenografia, Vasile Jurje). ● La Teatrul Național din Tirgu Mureș se repetă *Trei crai de la răsărit, de B. P. Hasdeu (regia, Constantin Săsăreanu, scenografia, Romulus Feneș)*, *Căsătoria, de Gogol (regia, Dan Alecsandrescu, scenografia, Anna Tamas-Kele-*

VIITORUL ROL

NICOLAE ILIESCU

În cei 14 ani de la absolvirea I.A.T.C., Nicolae Iliescu a interpretat peste 50 de roluri, variate, înregistrând succese importante, pe scenele a două Teatre Naționale (cel din Craiova și cel din Cluj-Napoca), la Teatrul Municipal din Ploiești, la Teatrul Mic. Reținem câteva din dramaturgia shakespeariană: Edgar (*Regele Lear*), Lysander (*Visul unei nopți de vară*), Bufonul Feste (*A 12-a noapte*), Malcolm (*Macbeth*); apoi Hermes (*Pacea*, de Aristofan); Dorante (*Jocul dragostei și-al întâmplării*, de Marivaux); Schweizerkas (*Mutter Courage*, de B. Brecht); Marat (*Bietul meu Marat*, de A. Arbuzov); rolurile titulare din piesele *Avram Iancu*, de Al. Voitin și *Cititorul de contor*, de Paul Everac; *Honterius (Evl mediu întâmplător*, de Romulus Guga); Ștefan Valeriu (În adaptarea cinematografică după *Jocul de-a vacanța*,

de Mihail Sebastian). Partiturile citate conturează profilul artistic ai lui Nicolae Iliescu, evidențiind înclinația lui spre un joc lucid, meticolos în elaborarea personajelor, în descifrarea lumii lor lăuntrice.

Viitorul rol Timotei Cipariu din piesa *Nu pot să dorm*, de Ion Brad (apărută în revista „Teatrul“ nr. 6 1978). Regia Cristian Iadjiulea.

„Trebuie să mărturisesc că nu știu ce să spun despre viitorul meu rol. Așa mi se întâmplă de fiecare dată, căci fiecare nou personaj pe care urmează să-l întâlnesc îmi produce, la început, o frică îngrozitoare... Alteori, și pe parcursul «vieții» lui mă sperie, sau mă neliniștește... Nu știu, de pildă, nici azi, după atîta timp de la premieră, ce aş putea spune despre Nasty din *Diavolul și bunul Dumnezeu*; aflui cîte ceva, de fiecare dată, în seara spectacolului. Aștept să văd pe micul ecran cele două personaje întîlnite, nu de mult, în studiourile televiziunii: consilierul juridic Mihai Ruva din *Nedreapta singurătate*, de Gh. Robu, și secundul Slocum din piesa *Ulei*, de Eugene O'Neill. Cum am lucrat la aceste roluri? Ca-n mină. Sînt curios să văd cu ce rezultat am muncit din greu...

Mă îndrept cu mari emoții spre personajul Timotei Cipariu, care mă face fericit și mă îngrijorează în egală măsură. Scriitorul Ion Brad ni-l prezintă în preajma anilor 1840. În marea febră a evenimentelor premergătoare revoluției de la 1848 din Transilvania, înconjurat și venerat de toți cei ce-l urmează, inșetați de libertate, înflăcărați de lupta pentru adevăr și dreptate, pentru un stat al tuturor românilor. Cipariu este un patriot, un intelectual, împovărat de răspunderea istorică a luptătorului pentru unitatea națională și cultivarea limbii românești. E un personaj cu alese calități spirituale și sufletești; un rol substanțial, o meditație asupra istoriei și a condiției eroului. Chinuitoarea aventură a cunoașterii lui a început...”

Maria MARIN

telex-„teatrul“•telex-„teatrul“•telex-„teatrul“

men) și Între patru ochi, de Aleksandr Ghelman (regia, Raluca Iorga-Mindrîlă, scenografia, Kemény Arpad). La secția maghiară a teatrului se află în repetiție *Mizerie* cu ifose, de Csiky Gergely (regia, Hunyadi András, scenografia, Kemény Ar-

pad). ● Între 30 mai și 6 iunie a.c. s-a desfășurat, la Iași, a IX-a ediție a „Zilelor teatrului pentru copii“, manifestare complexă, care a cuprins spectacole și recitaluri, expoziții, întâlniri ale oamenilor de teatru cu copiii și un colocviu-dezbatere cu tema

„Teatrul pentru copii — un teatru pentru inimă și minte, pentru viață“. ● A plecat, către tipografie, Almanajul „GONG '83“, cu un conținut variat, demn de tot interesul și bogat ilustrat...

FAIMA